

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 492

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 18 iunie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
42.	— Ordonanță de urgență privind stabilirea unor măsuri financiare pentru susținerea desfășurării Programului cultural național „Timișoara — Capitală Europeană a Culturii în anul 2021”	2–5
381.	— Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2019 al Societății Naționale de Transport Feroviar de Marfă „C.F.R. Marfă” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Transporturilor	5–7
383.	— Hotărâre privind reprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Modernizarea centurii rutiere a municipiului București între A1-DN7 și DN2-A2”	7–9
394.	— Hotărâre privind aprobarea plății contribuției financiare voluntare a României la Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) în vederea finanțării participării României, prin Ministerul Justiției, într-un proiect de asistență tehnică privind conformitatea legislației naționale cu prevederile Convenției OCDE privind combaterea mituirii funcționarilor publici în cadrul tranzacțiilor comerciale internaționale	9
ACTE ALE INSTANȚELOR DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV		
	Sentința civilă nr. 2.682 din 21 septembrie 2016 a Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal	10–16

ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind stabilirea unor măsuri financiare pentru susținerea desfășurării Programului cultural național „Timișoara — Capitală Europeană a Culturii în anul 2021”

Situația extraordinară prevăzută de art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată, constă în necesitatea reglementării de urgență a măsurilor organizatorice a asigurării fondurilor pentru buna desfășurare a Programului cultural național „Timișoara — Capitală Europeană a Culturii în anul 2021” și utilizarea fondurilor alocate pentru scurta perioadă de timp rămasă din anul 2019.

Luând în considerare recomandările juriului de experți care, prin raportul final al juriului de experți, precum și prin rapoartele de monitorizare, au considerat o prioritate reglementarea de urgență a măsurilor organizatorice a asigurării fondurilor prin sprijin de la bugetul național pentru buna desfășurare a Programului cultural național „Timișoara — Capitală Europeană a Culturii în anul 2021”,

ținând cont că, potrivit prevederilor Hotărârii Parlamentului României nr. 33/2015 privind aprobarea Strategiei naționale de apărare a țării pentru perioada 2015—2019, promovarea identității naționale, inclusiv prin prezervarea și valorificarea patrimoniului cultural și natural, reprezintă obiectiv național de securitate,

luând în considerare faptul că susținerea, protejarea și punerea în valoare a patrimoniului cultural reprezintă priorități urgente asumate prin Programul de guvernare, fiind de natură a duce la conștientizarea valorii acestuia pentru comunitate și de a întări poziționarea culturii ca pilon al dezvoltării durabile, adoptarea acestei ordonanțe în regim de urgență ar permite începerea implementării proiectelor din dosarul de candidatură, în special a proiectelor de infrastructură culturală și urbană care trebuie finalizate până la sfârșitul anului 2020 și care implică un proces complex, de durată.

Așa cum rezultă din Decizia nr. 445/2014/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 de instituire a unei acțiuni a Uniunii în favoarea evenimentului „Capitale europene ale culturii” pentru anii 2020—2033 și de abrogare a Deciziei nr. 1.622/2006/CE, care reglementează acțiunea „capitală europeană a culturii”, faza de pregătire dintre nominalizarea unui oraș și anul pentru care este acordat titlul este de o importanță crucială pentru succesul acțiunii „capitală europeană culturală”.

Având în vedere că Guvernul susține îmbunătățirea și modernizarea societății românești prin crearea unui sistem de priorități culturale, în funcție de obiectivele Programului de guvernare și de interesul național,

ținând cont de importanța, complexitatea și diversitatea proiectelor destinate realizării, extinderii, reabilitării, modernizării și punerii în valoare a obiectivelor culturale și a obiectivelor de investiții care urmează să fie efectuate, precum și de faptul că aceste proiecte sunt gestionate de către autorități ale administrației publice centrale și locale, cu regim de finanțare diferit, se impune crearea mecanismelor de finanțare, care să asigure simplificarea procedurilor și accesarea rapidă a surselor financiare.

Având în vedere complexitatea procedurilor referitoare la investiții, precum și durata de realizare în timp a acestora, se impune îmbunătățirea cadrului legal care să permită realizarea și finalizarea acestor obiective semnificative pentru domeniul culturii.

Asigurarea funcționării mecanismului de finanțare, precum și a organismelor și instituțiilor la nivel local și central se impune a fi realizată în regim de urgență, dată fiind necesitatea derulării și finanțării acestor proiecte cu celeritate în cadrul programului.

În considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul public și constituie o situație de urgență și extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — (1) Prezenta ordonanță de urgență reglementează modul de finanțare a Programului Timișoara — Capitală Europeană a Culturii în anul 2021”, ca program cultural național, conținând un portofoliu de proiecte și acțiuni multianuale, denumit în continuare *Program*.

(2) Responsabilitatea privind gestionarea cheltuielilor pentru implementarea Programului revine Asociației „Timișoara — Capitală Europeană a Culturii”, denumită în continuare *Asociația*, organizație neguvernamentală, persoană juridică de drept privat, apolitică și independentă, cu caracter cultural și educativ, având statut de utilitate publică, Ministerului Culturii și Identității Naționale, Consiliului Local al Municipiului Timișoara și Consiliului Județean Timiș.

Art. 2. — În sensul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile au semnificațiile prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. c)—j) din Ordonanța Guvernului nr. 51/1998 privind îmbunătățirea sistemului de finanțare a programelor, proiectelor și acțiunilor culturale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 245/2001, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — În perioada 2019—2022, Programul se implementează, în limita sumei de 52.900 mii lei, pentru proiectele și acțiunile finanțate prin Asociație. Alocările anuale destinate Programului se stabilesc în limita sumelor aprobate în bugetul Ministerului Culturii și Identității Naționale.

Art. 4. — (1) Finanțarea nerambursabilă a Programului prevăzută la art. 3 se asigură anual pe baza unui contract de finanțare încheiat între Asociație și Ministerul Culturii și Identității Naționale.

(2) În vederea implementării Programului, Asociația poate utiliza un quantum de maximum 5% din finanțarea nerambursabilă alocată anual, potrivit art. 3, pentru acoperirea cheltuielilor administrative și a cheltuielilor cu salarii. Din acest quantum Asociația poate utiliza maximum 50% pentru cheltuielile cu salarii.

(3) În completarea sumelor prevăzute la art. 3 în vederea susținerii organizării și desfășurării Programului, prin hotărâre a autorităților deliberative, municipiul Timișoara și, după caz, județul Timiș pot încheia contracte de finanțare cu Asociația, în

baza cărora vor acorda acesteia sume anuale pentru realizarea de proiecte culturale.

(4) Începând cu anul 2020, alocarea sumelor prevăzute la alin. (3) și art. 3 se va aproba numai după prezentarea de către Asociație la Ministerul Culturii și Identității Naționale, Consiliul Local al Municipiului Timișoara și, după caz, Consiliul Județean Timiș, până la sfârșitul lunii ianuarie a fiecărui an calendaristic, a unui raport de activitate și a unui raport financiar detaliat în legătură cu utilizarea sumelor alocate în anul precedent și numai după aprobarea legii bugetului de stat, respectiv a bugetului local al municipiului Timișoara, bugetului județului Timiș, în baza documentelor justificative prezentate de Asociație.

(5) Sumele alocate potrivit prevederilor alin. (1)—(3) se fac venit la bugetul Asociației.

(6) Sumele rămase neutilizate din alocările primite de la bugetul de stat, respectiv bugetele locale ale Municipiului Timișoara și județului Timiș se restituie acestor bugete sau se raportează în anul următor, după caz, potrivit destinației.

(7) Sumele acordate Asociației de la bugetul de stat, respectiv de la bugetele locale rămase neutilizate după data de 30 noiembrie 2022 se restituie de către aceasta bugetului de stat, prin bugetul Ministerului Culturii și Identității Naționale, respectiv bugetelor locale.

Art. 5. — (1) Pentru finanțarea nerambursabilă a proiectelor și acțiunilor culturale, Asociația va asigura respectarea principiilor prevăzute la art. 11 din Ordonanța Guvernului nr. 51/1998, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 245/2001, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În vederea finanțării acțiunilor și proiectelor culturale, Asociația va asigura, potrivit Programului, respectarea următoarelor criterii:

a) excelența artistică interdisciplinară și/sau originalitatea: propunerile trebuie să combine în mod creativ, pe de o parte, forme artistice diverse, iar pe de alta — arta, cultura și alte domenii diferite — social, educațional și economic; va fi încurajată fuziunea formelor artistice tradiționale cu exprimările noi, inovatoare și experimentale;

b) dimensiunea europeană, care evidențiază bogăția diversității culturale europene: va fi încurajată o gamă largă de posibilități, de la schimburi creative la parteneriate sustenabile și coproducții între inițiative deja existente, cum sunt festivalurile și partenerii noi;

c) dezvoltarea publicului: proiectele se vor adresa unuia sau mai multor niveluri de angajament, participare și abordare a publicului, propunându-și să inspire exprimarea de sine, să stimuleze conținuturile culturale generate de către public, să dezvolte creația în comun sau să implice și să formeze voluntari; se încurajează propuneri care includ grupuri vulnerabile și/sau abordează teme sociale;

d) cooperarea între instituțiile culturale consacrate și grupurile sau artiștii în curs de afirmare, la nivel local și internațional;

e) axarea pe valențele spațiului public și contribuția la deschiderea și accesibilizarea orașului;

f) promovarea patrimoniului și explorarea noilor tehnologii, în concordanță cu Agenda Culturală Europeană: proiectele vor promova platforme deschise și comune pentru conținuturile culturale, oferind cetățenilor posibilitatea de a dobândi abilități avansate de producere, accesare și distribuire a produselor culturale;

g) cultura ca promotor pentru dezvoltare și inovație: proiectele vor promova forme noi de antreprenariat cultural și creativ, vor crea noi locuri de muncă în sectorul industriilor culturale și creative și vor contribui la transformarea Timișoarei și a Banatului într-un centru de creativitate culturală;

h) componenta educațională va fi dezvoltată prin implicarea activă a școlilor și prin promovarea cooperării cu școli din diferite

țări europene; se vor puncta propunerile referitoare la formarea continuă și îmbătrânirea activă;

i) dezvoltarea sectorului turistic, de manieră atrăgătoare, atât pentru turiști, cât și pentru populația locală; evenimentele vor fi distribuite uniform în oraș și în împrejurimi, acoperind întreaga regiune;

j) moștenirea pe termen lung, în concordanță cu strategia culturală a orașului pentru perioada 2014—2024, evaluată în funcție de durabilitatea impactului cultural, economic și social.

Art. 6. — (1) Din finanțările nerambursabile acordate de către Asociație beneficiarii pot acoperi următoarele categorii de cheltuieli:

a) cheltuielile de realizare a acțiunilor și proiectelor culturale, precum costuri materiale și servicii, costuri de producție, închirieri de spații și aparatură, onorarii, prestări servicii, premii;

b) achiziționarea de dotări necesare derulării proiectelor sau programului cultural;

c) cheltuieli ocazionate de cazarea și transportul intern și internațional ale participanților/invitaților;

d) alte cheltuieli specifice, precum realizarea de studii și cercetări, consultanță de specialitate, tipărituri, seminare, conferințe, ateliere de lucru, acțiuni promoționale și de publicitate;

e) cheltuieli de masă ale participanților și/sau invitaților, în limita maximă aprobată pentru invitații secretarilor generali ai ministerelor, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare;

f) diurnă pentru participanți, în aceleași condiții precum cele stabilite pentru salariații instituțiilor publice, acordată în situația în care nu se asigură cheltuielile prevăzute la lit. e);

g) cheltuieli de personal și cheltuieli administrative, aferente perioadei de realizare a acțiunii/proiectului/programului cultural.

(2) Cheltuielile prevăzute la alin. (1) lit. b) se acoperă în limita unui procent de 20% din totalul finanțării nerambursabile acordate.

(3) Cheltuielile prevăzute la alin. (1) lit. e) și g) se acoperă, cumulativ, în limita unui procent de 20% din totalul finanțării nerambursabile acordate.

(4) Finanțările nerambursabile acordate de către Asociație pentru realizarea de bunuri și proiecte culturale nu pot fi folosite de către beneficiari, persoane fizice sau juridice de drept public sau privat, pentru acoperirea unor debite.

(5) Finanțările nerambursabile nu pot fi utilizate pentru activități generatoare de profit.

Art. 7. — (1) Finanțările nerambursabile se acordă pe bază de contracte încheiate între Asociație și beneficiari, în urma unei proceduri de selecție derulate de către aceasta.

(2) Finanțările nerambursabile se acordă în tranșe, prin virament bancar, din bugetul Asociației în contul beneficiarului, pe bază de factură emisă de acesta pentru fiecare tranșă.

(3) Cuantumul și eșalonarea tranșelor se fac în baza unui grafic de finanțare, în funcție de etapele de realizare, raportate la costurile organizatorice și/sau durata și evoluția în timp a activităților, și se prevăd în contractul de finanțare.

(4) Prima tranșă se acordă la semnarea contractului de finanțare. Următoarele tranșe se acordă în baza documentelor justificative privind tranșa anterioară, prezentate de beneficiarul finanțării nerambursabile.

(5) Ultima tranșă nu poate fi mai mică de 15% din totalul finanțării.

(6) Justificarea fiecărei tranșe acordate în baza unui contract de finanțare nerambursabilă se acceptă numai în măsura în care cheltuielile sunt eligibile conform art. 6 și au fost efectuate în perioada executării contractului.

Art. 8. — Procedura de selecție a beneficiarilor, prevăzută la art. 7 alin. (1), care vor primi finanțare nerambursabilă acordată de către Asociație pentru acțiuni și proiecte culturale, precum și modalitatea de finanțare vor fi aprobate prin ordin al ministrului culturii și identității naționale, cu consultarea Consiliului Concurenței, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 9. — În termen de cel mult 30 de zile de la finalizarea acțiunii sau proiectului cultural, beneficiarul este obligat să depună la sediul Asociației documentele justificative pentru ultima tranșă și raportul final de activitate.

Art. 10. — (1) Nerespectarea de către beneficiari a obligațiilor asumate prin contractele de acordare a finanțărilor nerambursabile atrage obligarea acestora la restituirea parțială sau integrală a sumelor primite, la care se adaugă dobânda legală calculată la sumele acordate, în conformitate cu prevederile contractuale, în condițiile legii.

(2) În urma verificării documentelor justificative pentru fiecare tranșă și a raportului final de activitate, Asociația are obligația de a recupera de la beneficiar fondurile utilizate de acesta pentru acoperirea altor cheltuieli decât cele prevăzute la art. 6 alin. (1).

Art. 11. — Modul de utilizare de către beneficiari a sumelor acordate de către Asociație sub forma finanțărilor nerambursabile este supus controlului acesteia, Ministerului Culturii și Identității Naționale, organelor fiscale din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și Ministerului Finanțelor Publice prin aparatul de inspecție economico-financiară, astfel cum este definit la art. 3 alin. (1) din Normele metodologice privind înființarea, organizarea și funcționarea inspecției economico-financiare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 101/2012, în conformitate cu prevederile legale în materie.

Art. 12. — (1) Ministerul Culturii și Identității Naționale va asigura finanțarea obiectivului de investiții „Extindere Sala Studio a Teatrului Național Mihai Eminescu din Timișoara, reabilitare fațade și echipare cu mecanisme de scenă”.

(2) Alocarea de la bugetul de stat a sumelor aferente obiectivului de investiții prevăzut la alin. (1) se realizează anual, prin bugetul Ministerului Culturii și Identității Naționale, în limita sumei aprobate cu această destinație.

Art. 13. — (1) Alocarea de la bugetul de stat a sumelor aferente categoriilor de cheltuieli pentru obiectivele de investiții prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență se realizează, anual, în perioada 2019—2022, prin bugetul Ministerului Culturii și Identității Naționale, în limita sumei aprobate cu această destinație.

(2) Sumele aferente categoriilor de cheltuieli pentru obiectivele de investiții, alocate de la bugetul de stat, se cuprind în bugetul Ministerului Culturii și Identității Naționale la titlul „Transferuri între unități ale administrației publice” și se acordă de către acesta sub formă de transfer către bugetele locale ale municipiului Timișoara, respectiv județului Timiș, după caz.

(3) Prin derogare de la prevederile art. 58 din Legea privind finanțele publice locale nr. 273/2006, cu modificările și completările ulterioare, sumele rămase neutilizate la sfârșitul anului bugetar de către municipiul Timișoara, respectiv județul Timiș, după caz, se reportează și rămân la dispoziția acestora, urmând a fi utilizate cu aceeași destinație în anii următori, până la finalizarea obiectivelor de investiții, dar nu mai târziu de sfârșitul anului 2022. Sumele rămase neutilizate după finalizarea obiectivelor de investiție se restituie la bugetul de stat, dar nu mai târziu de sfârșitul anului 2022.

(4) Pe durata de valabilitate a contractelor de finanțare, valoarea creditelor de angajament este egală cu valoarea creditelor bugetare.

(5) În completarea sumelor alocate conform alin. (1), municipiul Timișoara, respectiv județul Timiș, după caz, alocă, în condițiile legii, sume din bugetele proprii, pentru finanțarea obiectivelor de investiții prevăzute în anexă.

(6) Indicatorii tehnico-economici aferenți obiectivelor de investiții prevăzute în anexă se aprobă cu respectarea Legii nr. 273/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 14. — Unitățile administrativ-teritoriale prevăzute la art. 13 răspund, potrivit legii, de respectarea prevederilor legale privind aprobarea documentațiilor tehnico-economice aferente obiectivelor/proiectelor de investiții finanțate din fonduri publice, de organizarea și derularea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții de produse/servicii/lucrări în conformitate cu prevederile legale privind achizițiile publice, precum și de modul de utilizare a sumelor repartizate, potrivit destinației pentru care au fost alocate.

Art. 15. — (1) Ministerul Culturii și Identității Naționale va asigura, prin structurile sale de specialitate, precum și prin instituțiile de specialitate din subordine, monitorizarea și sprijinul tehnic necesar desfășurării activității Asociației pentru realizarea Programului, precum și promovarea internă și internațională a activităților desfășurate în cadrul acestuia.

(2) Controlul privind fundamentarea, acordarea și justificarea sumelor primite de Asociație de la bugetul general consolidat, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, se efectuează de către Ministerul Finanțelor Publice prin aparatul de inspecție economico-financiară.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Ministrul culturii și identității naționale,
Valer-Daniel Breaz
Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Vasile-Daniel Suci
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

OBIECTIVE DE INVESTIȚII

1. Denumirea investiției		
Refuncționalizare clădire din funcțiunea de spital de dermatologie în clădire cu funcțiunea de spațiu multicultural Timișoara		
Hotărârea de aprobare a indicatorilor tehnico-economici	H.C.L. nr. 201/2016	
Valoarea C + M din valoarea totală a investiției inclusiv TVA	mii lei	11.525,116
2. Denumirea investiției		
Reabilitare termică și reamenajare parțială nivel parter corpuri A1, A2 și B ale Palatului Culturii Timișoara		
Hotărârea de aprobare a indicatorilor tehnico-economici	H.C.L. nr. 585/2018	
Valoarea C + M din valoarea totală a investiției, inclusiv TVA	mii lei	5.849,290
3. Denumirea investiției		
Reabilitare Cinematograf Victoria Timișoara		
Hotărârea de aprobare a indicatorilor tehnico-economici	H.C.L. nr. 278/2019	
Valoarea C + M din valoarea totală a investiției, inclusiv TVA	mii lei	4.660,281
4. Denumirea investiției		
Reabilitarea clădirii din Piața Libertății nr. 3 — sediul central al Bibliotecii Județene Timiș „Sorin Titel”		
Hotărârea de aprobare a indicatorilor tehnico-economici	H.C.J. nr. 119/2019	
Valoarea C + M din valoarea totală a investiției, inclusiv TVA	mii lei	8.778,985

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli
pe anul 2019 al Societății Naționale de Transport Feroviar
de Marfă „C.F.R. Marfă” — S.A., aflată sub autoritatea
Ministerului Transporturilor**

Având în vedere prevederile Legii bugetului de stat pe anul 2019 nr. 50/2019, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2019 al Societății Naționale de Transport Feroviar de Marfă „C.F.R. Marfă” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Transporturilor, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor,
Alexandru-Răzvan Cuc
p. Ministrul muncii și justiției sociale,
Mergeani Nica,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 12 iunie 2019.
Nr. 381.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

SOCIETATEA NAȚIONALĂ DE TRANSPORT FERROVIAR DE MARFĂ „C.F.R. Marfă” — S.A.

Bulevardul Dinicu Golescu nr. 38, sectorul 1, București

CIF: RO11054537

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2019**

		mii lei		
	INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent (2019)	
0	1	2	3	4
I.	VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5+Rd.6)	1	811.208,00	
	1 Venituri totale din exploatare, din care	2	806.018,00	
	a) subventii, cf. prevederilor legale in vigoare	3		
	b) transferuri, cf. prevederilor legale in vigoare	4		
	2 Venituri financiare	5	5.190,00	
	3 Venituri extraordinare	6		
II	CHELTUIELI TOTALE (Rd.7=Rd.8+Rd.20+Rd.21)	7	911.708,00	
	1 Cheltuieli de exploatare, din care:	8	909.390,00	
	A. cheltuieli cu bunuri si servicii	9	466.202,00	
	B. cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	10	9.485,00	
	C. cheltuieli cu personalul, din care:	11	339.603,00	
	C0 Cheltuieli de natura salariala (Rd.13+Rd.14)	12	323.541,00	
	C1 ch. cu salariile	13	302.129,00	
	C2 bonusuri	14	21.412,00	
	C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	15	0,00	
	cheltuieli cu plati compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	16	0,00	
	C4 cheltuieli aferente contractului de mandat si a altor organe de conducere si control, comisii, comitete	17	935,00	
	C5 cheltuieli cu contributiile datorate de angajator	18	15.127,00	
	D. alte cheltuieli de exploatare	19	94.100,00	
	2 Cheltuieli financiare	20	2.318,00	
	3 Cheltuieli extraordinare	21		
III	REZULTATUL BRUT (profit /pierdere)	22	-100.500,00	
IV	IMPOZIT PE PROFIT	23		
V	PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	24		
	1 Rezerve legale	25		
	2 Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	26		
	3 Acoperirea pierderilor contabile din anii	27		
	4 Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	28		
	5 Alte repartizări prevăzute de lege	29		
	6 Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 25, 26, 27, 28 și 29.	30		
	7 Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	31		
	8 Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	32		
	a) - dividende convenite bugetului de stat	33		
	b) - dividende convenite bugetului de stat sau	33 a		
	c) - dividende convenite altor acționari	34		
	9 Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.31 - Rd.32 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	35		

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

	INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent (2019)
VI	VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	36	
VII	CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care:	37	
	a) cheltuieli materiale	38	
	b) cheltuieli cu salariile	39	
	c) cheltuieli privind prestarile de servicii	40	
	d) cheltuieli cu reclama si publicitate	41	
	e) alte cheltuieli	42	
VIII	SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	43	81.000,00
	1 Alocatii de la buget, din care	44	
	alocatii bugetare aferente platii angajamentelor din anii anteriori	45	
IX	CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	46	81.000,00
X	DATE DE FUNDAMENTARE	47	
	1 Nr. de personal prognozat la finele anului	48	5.813
	2 Nr. mediu de salariați total	49	5.813
	3 Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natura salariala *	50	4.590,72
	4 Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoana) determinat pe baza cheltuielilor de natura salariala, recalculat cf. Legii anuale a bugetului de stat **	51	4.377,93
	5 Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.49)	52	138,66
	6 Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu recalculata cf. Legii anuale a bugetului de stat	53	138,66
	7 Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse)	54	
	8 Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.7/Rd.1)x1000	55	1.123,89
	9 Plăți restante, în prețuri curente	56	619.497,00
	din care, principal	bis	521.548,00
	10 Creanțe restante, în prețuri curente	57	403.732,00

*)Rd.50=Rd.154 din Anexa de fundamentare nr.2

**)Rd.51=Rd.155 din Anexa de fundamentare nr.2

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind re aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Modernizarea centurii rutiere a municipiului București între A1-DN7 și DN2-A2”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se re aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Modernizarea centurii rutiere a municipiului București între A1-DN7 și DN2-A2”, prevăzuți în anexele nr. 1—3, care fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se realizează din fonduri externe nerambursabile și de la

bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Transporturilor răspunde de modul de utilizare a sumelor aprobate potrivit prevederilor prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DÂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor,
Alexandru-Răzvan Cuc

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,

Vasile-Daniel Suci

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

**CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI
ai obiectivului de investiții „Modernizarea centurii rutiere a municipiului București între A1-DN7
și DN2-A2”**

Titular:	Ministerul Transporturilor		
Beneficiar:	Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A.		
Amplasament:	Sectorul A1-DN 7 în județul Ilfov și municipiul București Sectorul DN 2-A2 în partea estică a municipiului București		
Valoarea investiției (cu TVA):	698.153	mii lei	
(1 euro = 4,6617 lei/12.04.2018),			
din care C + M:	526.854	mii lei	
Valoare rest de executat (cu TVA):	529.393	mii lei	
din care C + M	448.119	mii lei	
Durata de realizare pentru rest de executat:	15 luni pentru sector DN2-A2 12 luni pentru sector A1-DN7		
Eșalonarea investiției (rest):			
ANUL I	<u>428.520 mii lei;</u> 366.593 mii lei	ANUL II	<u>100.873 mii lei;</u> 81.526 mii lei
Capacități:			
Lungime:	20,274	km	
Lățime platformă variabilă:	16,40—18,60	m	
— din care lățime parte carosabilă:	4 x 3,50	m	
Poduri/Pasaje reabilitate	4	buc.	
Poduri/Pasaje noi	6	buc.	
Intersecție denivelată	1	buc.	

Factori de risc

Conform prevederilor Normativului „Cod de proiectare seismică” P100-1/2013

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiție se realizează din fonduri externe nerambursabile și de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

**CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI
ai obiectivului de investiții „Modernizarea centurii rutiere a municipiului București între A1-DN7
și DN2-A2” Sector A1-DN7**

Ordonatorul principal de credite:	Ministerul Transporturilor		
Beneficiar:	Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A.		
Amplasament:	județul Ilfov și municipiul București		
Valoarea investiției (cu TVA):	193.789	mii lei	
(1 euro = 4,6617 lei/12.04.2018),			
din care C + M	119.222	mii lei	
Valoare rest de executat (cu TVA),	71.546	mii lei	
din care C + M	50.069	mii lei	
Durata de realizare pentru rest de executat:	12 luni		
Capacități:			
Lungime:	8,750	km	
Lățime platformă:	18,60	m	
— din care lățime parte carosabilă:	4 x 3,50	m	
Poduri/Pasaje reabilitate	2	buc.	
Poduri/Pasaje noi	4	buc.	

Factori de risc

Conform prevederilor Normativului „Cod de proiectare seismică” P100-1/2013

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiție se realizează din fonduri externe nerambursabile și de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

ANEXA Nr. 3

**CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI
ai obiectivului de investiții „Modernizarea centurii rutiere a municipiului București între A1-DN7
și DN2-A2” Sector DN 2-A2**

Ordonatorul principal de credite: Ministerul Transporturilor
Beneficiar: Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A.
Amplasament: în partea estică a municipiului București

Valoarea investiției (cu TVA): (1 euro = 4,6617 lei/12.04.2018), din care C + M	504.364	mii lei
Valoare rest de executat (cu TVA): din care C + M	407.632	mii lei
Durata de realizare pentru rest de executat:	457.847	mii lei
Eșalonarea investiției (rest):	398.050	mii lei
ANUL I <u>356.974</u> mii lei;	ANUL II	<u>100.873</u> mii lei;
316.524 mii lei		81.526 mii lei
Capacități:		
Lungime:	11,524	km
Lățime platformă variabilă:	16,40/17,50	m
— din care lățime parte carosabilă:	4 x 3,50	m
Poduri/Pasaje reabilitate	2	buc.
Poduri/Pasaje noi	2	buc.
Intersecție denivelată	1	buc.

Factori de risc

Conform prevederilor Normativului „Cod de proiectare seismică” P100-1/2013

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiție se va face din fonduri externe nerambursabile și de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea plății contribuției financiare voluntare a României la Organizația
pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) în vederea finanțării participării României,
prin Ministerul Justiției, într-un proiect de asistență tehnică privind conformitatea legislației
naționale cu prevederile Convenției OCDE privind combaterea mituirii funcționarilor publici
în cadrul tranzacțiilor comerciale internaționale**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 5 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/2016 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă cuantumul și plata cotizației financiare voluntare de participare a României, prin Ministerul Justiției, într-un proiect de asistență tehnică privind conformitatea legislației naționale cu prevederile Convenției OCDE privind combaterea mituirii funcționarilor publici în cadrul tranzacțiilor

comerciale internaționale, în limita echivalentului în lei al sumei de 89.930 euro.

Art. 2. — Echivalentul în lei al sumei prevăzute la art. 1 se calculează pe baza cursului oficial de schimb leu/euro al Băncii Naționale a României la data efectuării plății și se suportă din bugetul anual aprobat Ministerului Justiției.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DÂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul justiției,
Ana Birchall

Ministrul afacerilor externe,
Teodor-Viorel Meleşcanu

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 12 iunie 2019.
Nr. 394.

ACTE ALE INSTANTELOR DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 2.682

Ședința publică de la 21 septembrie 2016

Dosar nr. 5.641/2014

Curtea constituită din:
Președinte — Corina Podaru
Grefier — Mihaela Bălă

Pe rol se află soluționarea acțiunii promovate de reclamantul Vasilescu Adrian în contradictoriu cu pârâtul Guvernul României, având ca obiect „anulare act administrativ”.

Dezbaterile asupra fondului au avut loc în ședința publică din data de 14 septembrie 2016, fiind consemnate în încheierea de ședință publică de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când Curtea, pentru a da posibilitatea pârâtului să formuleze concluzii scrise și având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la 21 septembrie 2016, când, în aceeași compunere, a hotărât următoarele:

CURTEA,

deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal sub nr. 5.641/2014, reclamantul Vasilescu Adrian în contradictoriu cu pârâtul Guvernul României a solicitat următoarele:

— anularea parțială a Hotărârii Guvernului nr. 1.217/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor art. 13 alin. 3 și 4 din Legea nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război, astfel cum a fost modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.301/19.08.2004 pentru modificarea unor prevederi ale Normelor metodologice de aplicare a prevederilor art. 13 alin. 3 și 4 din Legea nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.217/2003, respectiv a art. 7 din Norme:

„Art. 7. — Persoanele îndreptățite potrivit legii primesc ca despăgubire suma de 15.640.000 lei pe hectarul de teren la care au dreptul.”

În motivare a arătat că la data de 22.11.1994, tatăl său, Vasilescu Alexandru, în calitate de veteran de război decorat cu Coroana României clasa a V-a cu Spade a solicitat împrumutarea cu 500 m² pentru loc de casă. Ulterior, la această cerere a revenit, înregistrând Petiția nr. 3.859/05.08.1997 la Prefectura Municipiului București.

Ca urmare a decesului tatălui său, în baza prevederilor art. 1 alin. 2 din Hotărârea Guvernului 1.217/2003 de aplicare a prevederilor art. 13 alin. 3 și 4 din Legea nr. 44/2003, procedurile au fost continuate de către reclamant, în calitate de moștenitor legal.

A menționat că după intrarea în vigoare a Legii nr. 247/2005 a revenit cu o nouă cerere către Primăria Municipiului București prin care a solicitat atribuirea terenului în cauză, în calitate de moștenitor.

La data de 19.04.2012, Instituția Prefectului Municipiului București i-a comunicat că „prin art. 62 din Hotărârea nr. 921/17.11.2006 a fost validat borderoul 20 cu pozițiile 1—5 din tabelul înaintat de Primăria sectorului 1 unde figurează”.

De asemenea i s-a comunicat că din verificările efectuate în evidențe a rezultat că nu s-a prezentat la sediul instituției la data programării, respectiv 05.12.2006, pentru a ridica despăgubirile bănești în cuantum de 1.564 lei, prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 1.301/2004 pentru modificarea unor prevederi ale normelor metodologice de aplicare a prevederilor art. 13 alin. 3 și 4 din Legea nr. 44/1994 privind veteranii de război.

Apreciază reclamantul că stabilirea de despăgubiri în valoare de 1.564 lei este nelegală. Astfel, Legea nr. 44/1994 prin prevederile art. 13 alin. 3 stabilește în mod expres că veteranii de război care nu au putut fi împrumutăriți conform legii vor fi despăgubiți cu o sumă ce reprezintă contravaloarea terenului la care erau îndreptățiți conform legii, iar alin. 4 stabilește că „Cuantumul despăgubirilor se stabilește luându-se în considerare valoarea terenului la data atribuirii și se suportă din bugetul de stat”.

Prin raportare la textul de lege menționat mai sus, suma de 1.564 lei nu poate constitui o sumă ce reprezintă contravaloarea terenului, conform dispozițiilor din lege.

Reclamantul a arătat că, în aceste condiții, s-a adresat cu o plângere prealabilă, administrativă, Guvernului României, prin care a solicitat revocarea parțială a Hotărârii Guvernului nr. 1.217/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor art. 13 alin. 3 și 4 din Legea nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război, astfel cum a fost modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.301/19.08.2004 pentru modificarea unor prevederi ale Normelor metodologice de aplicare a prevederilor art. 13 alin. 3 și 4 din Legea nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.217/2003, respectiv a art. 7 din norme.

A precizat că a primit ca răspuns Adresa nr. 15A/2552/CA/21.07.2014 emisă de Secretariatul General al Guvernului României, însoțită de Adresa nr. 20/10 208/IM/17.07.2014 emisă de Ministerul Apărării Naționale, prin care este înștiințat ca au fost menținute dispozițiile art. 7 din norme, astfel cum au fost introduse prin Hotărârea Guvernului nr. 1.301/2004.

Conform Normelor aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.217/2003:

„Art. 7. — Persoanele îndreptățite conform legii primesc ca despăgubire o sumă ce reprezintă valoarea, după caz, a suprafeței terenului agricol sau arabil cu care trebuiau să fie împrumutăriți, valoare care va fi determinată conform modului de evaluare a terenului, stabilit printr-o hotărâre a Guvernului ce va fi adoptată în baza art. 40 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare.”

Acest articol a fost modificat prin articolul unic al Hotărârii Guvernului nr. 1.301/2004 pentru modificarea unor prevederi ale Normelor metodologice de aplicare a prevederilor art. 13 alin. 3 și 4 din Legea nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.217/2003:

„Articol unic. — Art. 7 și 8 din Normele metodologice de aplicare a prevederilor art. 13 alin. 3 și 4 din Legea nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.217/2003, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 755 din 28 octombrie 2003, se modifică și vor avea următorul cuprins:

Art. 7. — Persoanele îndreptățite potrivit legii primesc ca despăgubire suma de 15.640.000 lei pe hectarul de teren la care au dreptul.”

Legea nr. 44/1994 stabilește că veteranii de război care, din cauza deficitului de teren în localitățile unde domiciliază sau în alte localități, nu au putut fi împroprietăriți conform legii vor fi despăgubiți cu o sumă ce reprezintă contravaloarea terenului la care erau îndreptățiți conform legii.

Reclamantul a arătat că hotărârile de Guvern sunt acte emise în executarea legii sau în organizarea executării acesteia.

În speță, legea a cărei executare este în discuție este Legea nr. 44/1994, mai exact art. 13 alin. 3 și 4 conform cărora, la data adoptării fiecăreia dintre cele două hotărâri de Guvern:

„Art. 13:

Alin. 3: Veteranii de război care, din cauza deficitului de teren în localitățile unde domiciliază sau în alte localități, nu au putut fi împroprietăriți conform legii vor fi despăgubiți cu o sumă ce reprezintă contravaloarea terenului la care erau îndreptățiți conform legii.

Alin. 4: Cuantumul despăgubirilor se stabilește luându-se în considerare valoarea terenului la data atribuirii și se suportă din bugetul de stat.”

Reclamantul a susținut că Hotărârea Guvernului nr. 1.217/2003, modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.301/2004, încalcă prin art. 7 al Normelor aprobate dispozițiile art. 13 alin. 3 și 4 din Legea nr. 44/1994, fiind un act administrativ normativ nelegal emis.

Conform art. 13 din Legea nr. 44/1994, în cazul în care obligația principală, de acordare a terenului în natură, nu poate fi îndeplinită, ia naștere obligația subsecventă, subsidiară, de a se acorda o despăgubire în bani care să reprezinte contravaloarea terenului la care veteranii erau îndreptățiți.

Alin. 3 al art. 13 nu face vreo trimitere la un alt act normativ, fie el administrativ, fie legislativ, prin care să se stabilească valoarea despăgubirii (cum este cazul Legii nr. 10/2001), iar alin. 4 instituie un criteriu unic, legal, asupra cuantumului despăgubirii, și anume contravaloarea terenului la data atribuirii (a recunoașterii dreptului), la care veteranul este îndreptățit în temeiul legii.

Nu a operat nicio delegare legislativă, Guvernul nefiind împuternicit prin lege să stabilească valoarea unor terenuri și modalitățile de plată printr-o hotărâre proprie.

Reclamantul a arătat că, pe de altă parte, cuantumului sumei de 1.564 lei indicate în Hotărârea Guvernului nr. 1.217/2003, modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.301/2004, nu a fost niciodată actualizat, așa încât nu ar putea să corespundă în niciun caz valorii indicate de art. 13 alin. 3 și 4 din Legea nr. 44/1994.

Nu există nicio modificare legislativă de natură a permite Guvernului să limiteze cuantumului valoric al acestei despăgubiri. În consecință, singura normă aplicabilă este cea cuprinsă în Legea nr. 44/1994 existentă la data recunoașterii calității sale de beneficiar al legii privind veteranii de război.

Reclamantul a susținut că fundamentarea Hotărârii Guvernului României cu privire la cuantumul stabilit prin art. 7 al Hotărârii Guvernului nr. 1.217/2003, modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.301/2004, nu privește niciun element care să poată justifica măsura adoptată, practic hotărârea fiind nefundamentată.

A subliniat că nu sunt respectate normele de tehnică legislativă cuprinse în Legea nr. 24/2000 — forma în vigoare la data emiterii hotărârii conform cărora proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă. Soluțiile pe care le cuprinde trebuie să fie temeinic fundamentate, luându-se în considerare interesul social, politica legislativă a statului român și cerințele corelării cu ansamblul reglementărilor interne, precum și ale armonizării legislației naționale cu legislația comunitară și cu tratatele internaționale la care România este parte.

Conform art. 4 din Legea nr. 24/2000, actele normative se elaborează în funcție de ierarhia lor, iar actele normative date în executarea legilor, ordonanțelor sau a hotărârilor Guvernului se emit în limitele și potrivit normelor care le ordonă.

De asemenea, în conformitate cu art. 11, actul normativ trebuie să se integreze organic în sistemul legislației, scop în care:

a) proiectul de act normativ trebuie corelat cu prevederile actelor normative de nivel superior sau de același nivel, cu care se află în conexiune;

b) proiectul de act normativ, întocmit pe baza unui act de nivel superior, nu poate depăși limitele competenței instituite prin acel act și nici nu poate contraveni principiilor și dispozițiilor acestuia;

c) proiectul de act normativ trebuie să fie corelat cu reglementările comunitare și cu tratatele internaționale la care România este parte.

Apreciază că hotărârea Guvernului încalcă aceste prevederi legale.

Este evident că stabilirea unui cuantum fix, derizoriu, încalcă obligația indemnizării echitabile a veteranilor de război, fiind rupt justul echilibru între cerințele interesului general și imperativele apărării drepturilor fundamentale ale individului. În acest sens este de observat că, odată cu recunoașterea calității de persoană beneficiară a Legii nr. 44/1994, veteranul de război sau succesorul acestuia devine proprietarul unui „bun”, în sensul CEDO. În concret, el are dreptul de a beneficia de un teren sau de echivalentul real al acestor drepturi.

Cei 1.564 lei, echivalent a cca 350 euro, nu reprezintă nicio valoare practică, or între aceste măsuri este obligatoriu să existe o echivalență. În caz contrar, prin simpla inacțiune a autorităților statului, acesta se degrevează de obligația de acordare a terenurilor substituind-o pur potestativ cu cea a acordării unei sume derizorii.

Ca urmare, este rupt justul echilibru al obligațiilor și intereselor aflate în joc, ceea ce face ca normele care protejează drepturile fundamentale să fie încălcate.

Este evident că s-au avut în vedere exclusiv interesele economice ale instituțiilor publice obligate să facă plata, și nu necesitatea protejării celor care au dobândit un „bun” în sensul Convenției. Sunt încălcate normele europene, atât ale Convenției, cât și ale dreptului comunitar (în special Carta DFUE).

Consideră reclamantul că există o disproporție uriașă între suma stabilită prin Hotărârea 1.217/2003, modificată și cadrul general legislativ de acordare a unor despăgubiri pentru terenuri. Între condițiile avute în vedere inițial de legiuitor și cele

din hotărârea modificată nu au intervenit elemente ivite ulterior, ci actul normativ este expresia voinței Guvernului care contravine voinței Parlamentului, ceea ce, într-un stat de drept, este neacceptat.

Până și forma inițială, care ar fi putut conduce la o despăgubire aproape reală a fost modificată (întrucât prin trimiterea la modalitățile de calcul din legile fondului funciar s-ar fi ajuns în prezent să se stabilească valoarea acestei despăgubiri la nivelul grilei notariale), așa încât în prezent există o disproporție uriașă între suma stabilită prin hotărâri și cadrul general legislativ de acordare a unor despăgubiri pentru terenuri.

Considerentele financiare sunt văzute în practica CEDO ca elemente ale unei ingerințe disproporționată în drepturile particularilor.

Nota de fundamentare a Hotărârii Guvernului nr. 1.301/19.08.2004, deși conține prevederea din lege, conform căreia veteranii care nu pot fi împroprietăriți urmează să primească o sumă care reprezintă contravaloarea terenului, nu fundamentează în niciun fel, sub forma unei expertize, a unui calcul matematic sau a unui algoritm, cum se ajunge la suma infimă de 1.564 lei.

O justificare a necesității stabilirii acestei sume este indicată doar prin faptul că „până la această dată nu s-au putut acorda în toate cazurile drepturile prevăzute mai sus”.

În cuprinsul notei de fundamentare se arată că 32% din veterani au primit teren în localitățile de domiciliu, ceea ce face ca între aceste persoane și cei care nu au primit teren să ia naștere o discriminare constând în lipsa oricărui echilibru al drepturilor acordate, deși toate persoanele au aceeași poziție juridică, fiind titularii aceluiași tip de cerere, adresată în același interval de timp și având același debitor al obligației asumate legislativ — statul român. Este evident că valorile terenurilor acordate sunt cu mult mai mari decât cei 1.564 lei stabiliți prin hotărârea atacată, neexistând o proporționalitate a măsurilor adoptate de Guvern.

Reclamantul apreciază că se aduce astfel o gravă atingere dreptului la valorificarea unui „bun” în sensul Convenției și al Cartei, cuantumul despăgubirii fiind derizoriu, total disproporționat față de valoarea de piață a unui teren, aducându-se o încălcare gravă a drepturilor veteranilor care au îndeplinit condițiile prevăzute de lege, Guvernul nepunând în discuție protejarea drepturilor și intereselor veteranilor care sunt vătămați, deși dreptul la împroprietărire le este deja recunoscut.

Motivarea cuprinsă în nota de fundamentare nu conține principiile de bază și finalitatea reglementării propuse, efectele avute în vedere, în funcție de obiectul reglementării; implicațiile pe care noua reglementare le are asupra legislației în vigoare; implicațiile asupra legislației interne, în cazul ratificării sau aprobării unor tratate ori acorduri internaționale, precum și măsurile de adaptare necesare; fazele parcurse în pregătirea proiectului și rezultatele obținute, evidențiindu-se studiile, cercetările, evaluările statistice, specialiștii consultați, preocupările de armonizare legislativă; mențiunea expresă cu privire la compatibilitatea acestuia cu reglementările comunitare în materie, determinarea exactă a acestora și, dacă este cazul, măsurile viitoare de armonizare care se impun; referiri la avizul Consiliului Legislativ și, după caz, al Consiliului Economic și Social.

Reclamantul a precizat că până în prezent nu a putut identifica existența unor alte documente premergătoare emiterii hotărârii de Guvern.

În drept, a invocat Legea nr. 554/2004 și alte dispoziții legale indicate în cerere și incidente în cauză.

Pârâțul Guvernului României a formulat întâmpinare.

În apărare a arătat că Hotărârea Guvernului nr. 1.217/2003 este temeinică și legală, fiind adoptată în temeiul art. 107 din Constituția României, ulterior fiind modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.301/2004 pentru modificarea unor prevederi ale Normelor metodologice de aplicare a prevederilor art. 13 alin. 3 și 4 din Legea nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război, aceasta din urmă fiind publicată în baza art. 108 din Constituția României, republicată.

Hotărârea contestată a fost adoptată de executiv, astfel cum reiese și din nota de fundamentare care a însoțit proiectul actului administrativ, prin însușirea proiectului inițiat de Ministerul Apărării Naționale.

A susținut că la elaborarea actului au fost respectate dispozițiile Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, precum și cele cuprinse în Regulamentul privind procedurile pentru supunerea proiectelor de acte normative spre adoptare Guvernului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 555/2001, proiectul actului administrativ fiind avizat de către autoritățile publice interesate în aplicarea acestuia și de către Ministerul Justiției, din punctul de vedere al legalității, încheind succesiunea operațiunilor din etapa de avizare.

A precizat că legalitatea unui act normativ se examinează în concordanță cu actele normative cu forță juridică superioară, în temeiul și în executarea cărora a fost emis, ținând seama de principiul ierarhiei și forței juridice a acestora, consacrat prin dispozițiile art. 5 din Constituție și art. 4 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

Modificările legislative în materie se datorează deficitului de teren, întrucât până la intrarea în vigoare a Hotărârii Guvernului nr. 1.217/2003, în baza Legii nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război, republicată, au fost împroprietăriți 32% din veteranii de război beneficiari ai acestor drepturi.

Consideră că analiza dispozițiilor legale nu poate fi desprinsă din tabloul realității prezente la data emiterii actului normativ, ce a fost elaborat în concordanță cu dispozițiile legii fundamentale, precum și cu cele ale Legii nr. 44/1994.

Astfel, ținând seama de aspectele anterior amintite, a conchis pârâțul în sensul că dispozițiile art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 1.217/2003 respectă normele de tehnică legislativă, constituind o măsură să pună în practică dispozițiile legii.

Nu în ultimul rând, trebuie avute în vedere modificările cadrului legislativ prin dispozițiile articolului unic alin. (2) din Legea nr. 28/2014 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice care prevăd că:

Pentru persoanele prevăzute la alin. (1), ale căror indemnizații stabilite pentru luna iunie 2014 sunt mai mari decât cele stabilite potrivit prevederilor art. 10 alin. (1) din Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare, se menține în plată cuantumul indemnizațiilor avute. (...), raportate la dispozițiile Legii nr. 44/1994 privind veteranii de război.

Din coroborarea reglementărilor cuprinse în cele două acte normative se poate susține că în anul 2013 cuantumul despăgubirilor prevăzute de art. 13 din Legea nr. 44/1994, modificată și completată, nu poate fi actualizat prin emiteria unei noi hotărâri de Guvern.

Față de cele arătate, a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

La primul termen de judecată din data de 11.02.2015, reclamantul Vasilescu Adrian a formulat cerere completatoare (filele 54—58), solicitând și:

— **constatarea nelegalității operațiunilor prealabile emiterii actului administrativ atacate, inclusiv lipsa unora dintre acestea.**

A precizat că, drept urmare a prezentei modificări, capetele de cerere sunt:

— anularea parțială a Hotărârii Guvernului nr. 1.217/2003 — pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor art. 13 alin. 3 și 4 din Legea nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război, astfel cum a fost modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.301/79.08.2004 pentru modificarea unor prevederi ale Normelor metodologice de aplicare a prevederilor art. 13 alin. 3 și 4 din Legea nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.217/2003, respectiv a art. 7 din norme;

— constatarea nelegalității operațiunilor prealabile emiterii actului administrativ atacat, inclusiv lipsa unora dintre acestea.

În motivare a arătat că pârâțul Guvernul României consideră că a respectat atât Legea nr. 24/2000, cât și dispozițiile art. 2, 7 și 8 din Hotărârea Guvernului nr. 555/2001. În realitate, a încălcat aceste dispoziții legale prin elaborarea Hotărârii Guvernului nr. 1.217/2003, precum și prin elaborarea Hotărârii Guvernului nr. 1.301/2004.

Rezultă din aceste dispoziții legale o suită de operațiuni prealabile emiterii actului administrativ normativ, precum și o serie de condiții obligatoriu a fi îndeplinite.

Astfel, premergător aprobării actului administrativ sunt necesare:

— transmiterea în copie a proiectului către autoritățile publice interesate în aplicarea sa;

— analiza proiectului de către autoritățile publice respective;

— comunicarea către inițiatorul proiectului de observații și propuneri;

— obținerea tuturor avizelor necesare de la autoritățile publice interesate;

— transmiterea proiectului către Ministerul Justiției;

— obținerea avizului Ministerului Justiției din punctul de vedere al legalității.

Asupra condițiilor de fond ale actului administrativ normativ urmează a se observa că sunt impuse:

— corelarea cu actele normative de nivel superior, cu reglementările comunitare și tratatele internaționale;

— concordanța cu principiile și dispozițiile actului normativ care este pus în aplicare.

Apreciază că și o analiză sumară dovedește că nu au fost respectate aceste condiții nici la emiteria Hotărârii Guvernului nr. 1.217/2003, nici la modificarea acesteia prin Hotărârea Guvernului nr. 1.301/2004.

Reclamantul a arătat că nota de fundamentare a Hotărârii Guvernului nr. 1.217/2003 și cu atât mai puțin cea a Hotărârii Guvernului nr. 1.301/2004 nu sunt însoțite de niciun studiu care să fundamenteze cu adevărat susținerile conținute în cuprinsul lor. Se afirmă doar că ar fi fost împroprietăriți 32% dintre veteranii care au depus cereri, fără a se indica sursa unei astfel de informații.

Aceeași este situația și cu privire la pretinsa cerere a cca 19.500 de veterani care ar fi cerut despăgubiri, neexistând nicio referire la acte concrete, nici măcar la indicarea asociațiilor reprezentative la nivel național.

Mai mult, autorul notei recunoaște că nu există evidențe stricte privind numărul de persoane care au depus cereri și câți sunt decedați, nota fiind în realitate rezultatul unor presupuneri

fără o bază solidă care să poată fundamenta o măsură serioasă în domeniul proprietății, adică al unui drept fundamental.

Reclamantul a susținut că nota de fundamentare care stă la baza formei actuale a normelor de aplicare a art. 13 modificate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.301/2004 nu face decât să repete mult mai lapidar conținutul notei de fundamentare a Hotărârii Guvernului nr. 1.217/2003, neavând niciun element de noutate care să fundamenteze modificarea legislativă operată. Aceasta dovedește că nu au fost întreprinse niciun fel de studii noi, că nu a existat niciun element de noutate, că nu s-a justificat intervenția legislativă pe niciun element de fapt sau de drept, întrucât nu se are în vedere o altă realitate juridică decât cea avută în vedere la elaborarea Legii nr. 44/1994 ori la elaborarea Hotărârii Guvernului nr. 1.217/2003.

Actului normativ îi lipsește fundamentarea necesară, fiind lipsit de acte concrete care să dovedească studiile efectuate, necesitatea și stringența modificării, criteriile și motivațiile reale, implicațiile sociale etc.

Nota nu conține nicio referire la discriminarea care se creează între cei care au primit teren și cei care ar primi despăgubiri plafonate, fiind rupt justul echilibru între categorii de cetățeni aflate inițial în aceeași poziție juridică, respectiv care au depus cererile în aceeași perioadă permisă de lege.

Reclamantul a învederat și faptul că în lipsa unei modificări a legii veteranilor de război a fost modificat actul de punere în aplicare, fiind introdus prin Hotărârea Guvernului nr. 1.301/2004 un element aflat atât în contradicție cu legea în sine, cât și cu reglementarea anterioară conținută de Hotărârea Guvernului nr. 1.217/2003 care prevedea o valoare a despăgubirilor în concordanță cu modul de evaluare a terenului conform art. 40 din Legea nr. 1/2000.

Pe de altă parte, în nota de fundamentare se indică expres că „veteranii de război care nu pot fi împroprietăriți din cauza deficitului de teren vor fi despăgubiți cu o sumă ce reprezintă contravaloarea terenului la care erau îndreptățiți conform legii”, ceea ce este în evidentă contradicție cu conținutul concret al actului normativ, care stabilește o valoare plafonată la suma derizorie de 1.564 lei.

A menționat că nu există niciun calcul economic, bazat pe date concrete privind valoarea terenurilor, care să fundamenteze modalitatea de stabilire a valorii oferite ca o compensare a pierderii suferite prin neacordarea terenului în natură, o valoare limitată a terenului, astfel cum a fost aceasta stabilită prin Hotărârea Guvernului nr. 1.301/2004, act ce contravine în mod evident cu nota de fundamentare inițială și cu înseși dispozițiile legii. Apreciază că Hotărârea Guvernului nr. 1.301/2004 încalcă inclusiv prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.217/2003 în forma inițială, întrucât, dacă s-ar fi urmat direcția stabilită inițial, contravaloarea terenului ar fi fost în condițiile actuale stabilită conform grilei notarilor publici (situație mai apropiată de valoarea reală de piață).

În condițiile în care suma oferită în prezent este una derizorie, practic dreptul veteranilor de a primi teren a fost golit de conținut, despăgubirea nefiind aptă să conducă nici măcar la o justă compensație pentru pierderea suferită prin neacordarea terenului în natură, ceea ce încalcă principiul nediscriminării și al statului de drept.

Reclamantul a arătat că odată ce persoana îndreptățită a făcut dovada că îndeplinește condițiile prevăzute prin lege pentru a avea beneficiul acesteia, ea devine proprietara unui „bun” în sensul Convenției, astfel încât are fie dreptul de a beneficia de bun în natură, fie este titulara unui drept de creanță asupra statului român, drept asimilat conform blocului de convenționalitate unui bun, ceea ce presupune cu necesitate acordarea unei juste compensații, care să reprezinte un drept efectiv și real, nu iluzoriu sau teoretic, adică să fie apt să

reprezintă o subrogare a sumei de bani oferite drept compensație în locul bunului material pe care statul nu îl mai oferă.

În aceste condiții, a arătat că trebuie reținut caracterul de totală opoziție între actul normativ din dreptul național și principiile și valorile ocrotite de Convenție și Tratatul UE, ceea ce materializează indiscutabil încălcarea normelor prevăzute de Legea nr. 24/2000 și Hotărârea Guvernului nr. 555/2001.

Ca urmare, apreciază că toate avizele obținute ca proceduri prealabile adoptării actului administrativ normativ sunt nelegale, ele neținând cont de principiile și dispozițiile convenției și ale dreptului comunitar.

Aspecte procedurale: la termenul de judecată din data de 13.05.2015, la solicitarea reclamantului, Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 413 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă, a dispus suspendarea judecării până la soluționarea definitivă a excepției de nelegalitate a aceleiași hotărâri de Guvern, excepție ce formează obiectul Dosarului nr. 6.714/2/2014.

Cauza a fost repusă pe rol la data de 14.09.2016, constatându-se că Dosarul nr. 6.714/2/2014 a fost soluționat definitiv prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 99 din data de 26 ianuarie 2016.

În cauză s-a încuviințat și s-a administrat proba cu înscrisuri, fiind depusă la dosar documentația care stă la baza actului administrativ ce formează obiectul prezentei acțiuni în anulare.

Analizând materialul probator administrat, prevederile legale incidente și susținerile părților, Curtea reține următoarele:

Reclamantul a solicitat anularea art. 7 din Normele metodologice de aplicare a prevederilor art. 13 alin. 3 și 4 din Legea nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.217/2003, astfel cum a fost modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.301/79.08.2004, text care are următorul conținut:

„Art. 7. — *Persoanele îndreptățite potrivit legii primesc ca despăgubire suma de 1.564 lei pe hectarul de teren la care au dreptul.*”

Se impune precizarea că în textul citat de reclamant în partea introductivă a cererii de chemare în judecată (fila 5 dosar) apare suma exprimată în lei vechi (ROL), având în vedere data adoptării actului normativ, respectiv suma de 15.640.000 lei.

În forma actuală a actului normativ, suma a fost transformată în lei noi (RON), fiind vorba despre 1.564 lei.

Așa cum rezultă din denumirea și din conținutul actului normativ a cărui anulare parțială se solicită, Curtea constată că Hotărârea Guvernului nr. 1.217/2003, modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.301/79.08.2004, a fost adoptată în temeiul și în aplicarea prevederilor art. 13 alin. 3 și 4 din Legea nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război.

Prevederile legale în aplicarea cărora au fost emise normele metodologice criticate de reclamant au următorul conținut:

„Art. 13. — (3) *Veteranii de război care, din cauza deficitului de teren în localitățile unde domiciliază sau în alte localități, nu au putut fi împroprietăriți conform legii vor fi despăgubiți cu o sumă ce reprezintă contravaloarea terenului la care erau îndreptățiți conform legii.*

(4) *Cuantumul despăgubirilor se stabilește luându-se în considerare valoarea terenului la data atribuirii și se suportă din bugetul de stat.*”

Actul administrativ a cărui legalitate este criticată este o hotărâre de Guvern, făcând parte din categoria actelor administrative cu caracter normativ, supuse exigenței respectării principiului ierarhiei actelor normative care presupune

obligativitatea conformității actelor administrative cu caracter normativ cu actele normative cu forță juridică superioară în executarea cărora se emit/adoptă.

Acest principiu este consacrat de prevederile Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care, la alin. (3) al art. 4 intitulat „Ierarhia actelor normative”, prevede că „Actele normative date în executarea legilor, ordonanțelor sau a hotărârilor Guvernului se emit în limitele și potrivit normelor care le ordonă.”

Art. 75 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, statuează că actele date în executarea unui act normativ se emit numai pe baza și în executarea legilor, a hotărârilor și a ordonanțelor Guvernului.

Faptul că hotărârile de Guvern, ca acte administrative cu caracter normativ, se adoptă exclusiv în vederea organizării executării legilor rezultă, indiscutabil, și din prevederile art. 11 lit. c) și art. 26 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 90/2001, cu modificările și completările ulterioare.

Din analiza sistematică a prevederilor legale menționate și ținând cont de principiul general al ierarhiei actelor normative, Curtea reține că hotărârile Guvernului pot avea ca obiect de reglementare exclusiv modul de aplicare, de punere în executare, în concret, a legii, fără posibilitatea de a excede sfera de reglementare stabilită de legiuitor, în sensul adăugării la lege sau a modificării acesteia prin normele de aplicare.

Urmează, așadar, ca legalitatea prevederilor art. 7 din Normele metodologice de aplicare a prevederilor art. 13 alin. 3 și 4 din Legea nr. 44/1994 să fie examinată prin raportare la prevederile legale în aplicarea căreia au fost adoptate.

Analiza comparativă a prevederilor art. 13 din Legea nr. 44/1994 și a normelor metodologice de aplicare adoptate în temeiul acestora evidențiază faptul că, pe de o parte, **actul normativ cu forță juridică superioară (legea) prevede faptul că despăgubirea acordată veteranilor de război constă într-o sumă de bani ce reprezintă contravaloarea terenului la care erau îndreptățiți, iar, pe de altă parte, actul normativ cu forță juridică inferioară, adoptat ulterior în vederea punerii în aplicare a legii (art. 7 din Normele metodologice), prevede faptul că despăgubirea acordată veteranilor de război constă în suma de 1.564 lei.**

Un prim aspect observat de Curte constă în faptul că prin această prevedere din normele metodologice s-a operat în fapt o veritabilă modificare a prevederilor art. 13 alin. 3 și 4 din Legea nr. 44/1994, în condițiile în care despăgubirea stabilită de lege, egală cu valoarea terenului la data atribuirii, a fost înlocuită cu o sumă fixă de 1.564 lei, ceea ce, în opinia Curții, **contravine principiului ierarhiei actelor normative, consacrat de art. 4 alin. (3) din Legea nr. 24/2000, citat anterior.**

Pe de altă parte, modificarea unei legi printr-o hotărâre de Guvern încalcă dispozițiile art. 58 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora **evenimentele legislative — modificarea, completarea, abrogarea, republicarea, suspendarea — pot fi dispuse prin acte normative ulterioare de același nivel sau de nivel superior.**

De altfel, faptul că s-a intenționat modificarea legii printr-o hotărâre de Guvern rezultă și din argumentația părâtului, prezentată în cuprinsul întâmpinării, potrivit căreia modificările legislative în materie se datorează deficitului de teren, iar analiza dispozițiilor legale nu poate fi desprinsă din tabloul realității prezente la data emiterii actului normativ. Aceste argumente nu pot fi primite, întrucât, în opinia Curții, nu este admisibil ca o lege în accepțiunea *stricto sensu*, de act al Parlamentului, să fie modificată, printr-o normă metodologică de aplicare conținută într-o hotărâre de Guvern, norma emisă fiind astfel deturnată de

la unicul său scop recunoscut de legiuitor, acela de punere în aplicare a legii. În situația în care realitatea economică și socială ar fi impus plafonarea despăgubirilor acordate la o anumită sumă fixă, așa cum s-a întâmplat, această modificare ar fi putut fi realizată exclusiv prin adoptarea unei legi sau a unei ordonanțe simple sau de urgență (în condițiile stabilite de prevederile constituționale și legale) de modificare a prevederilor art. 13 alin. 3 și 4 din Legea nr. 44/1994, și nu prin normele metodologice emise în aplicarea acestor prevederi legale.

Și sub aspectul conținutului, Curtea constată că Hotărârea Guvernului nr. 1.217/2003, astfel cum a fost modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.301/2004, respectiv în ceea ce privește art. 7 din Normele metodologice, contravine art. 13 alin. 3 și 4 din Legea nr. 44/1994, întrucât **stabilirea unei sume fixe pentru despăgubirea veteranilor de război, fără luarea în considerare a diferiților factori care pot influența valoarea terenurilor la care erau îndreptățiți pentru a fi împroprietăriți este într-o vădită contradicție cu prevederile legale care impun ca nivelul despăgubirilor să se situeze la contravaloarea terenului la care aceștia erau îndreptățiți**, aceasta fiind diferită, de la caz la caz, având în vedere mai multe criterii — situarea localității de domiciliu a titularului în mediul urban sau rural, rangul localităților, zona în care este amplasat terenul, categoria de folosință.

Stabilind despăgubirea la nivelul unei sume egale cu valoarea terenului la data atribuirii, rațiunea legiuitorului a fost aceea ca titularii să își poată procura terenul respectiv cu suma acordată în acest mod, legea stabilind și momentul la care se raportează valoarea terenului, acesta fiind momentul atribuirii, adică al recunoașterii dreptului, astfel încât valoarea despăgubirii este un element care are existența dependentă și de criteriul temporal, or, suma fixă de 1.564 lei nu este în măsură să asigure finalitatea urmărită de legiuitor prin adoptarea Legii nr. 44/1994.

Astfel, nelegalitatea art. 7 din Normele metodologice este evidentă, în condițiile în care, pe de o parte, alin. 3 al art. 13 nu face vreo trimitere la un alt act normativ prin care să se stabilească valoarea despăgubirii, alin. 4 **instituie un criteriu unic de stabilire a cuantumului despăgubirii, și anume contravaloarea terenului la data atribuirii** (a recunoașterii dreptului), la care veteranul este îndreptățit în temeiul legii, iar, pe de altă parte, nu a operat nicio delegare legislativă sau o modificare legislativă, în sensul împuternicirii Guvernului să stabilească valoarea unor terenuri și modalitățile de plată printr-o hotărâre proprie sau, după caz, să limiteze cuantumul valoric al acestei despăgubiri.

De asemenea, Curtea constată că, așa cum în mod corect a subliniat reclamantul, **cuantumul sumei de 1.564 lei nu a fost niciodată actualizat, astfel încât nu corespunde valorii indicate la art. 13 alin. (3) și (4) din Legea nr. 44/1994.**

În ceea ce privește vătămarea drepturilor și intereselor legitime ale reclamantului, în sensul art. 1 și art. 8 din Legea nr. 554/2004, aceasta este evidentă în opinia Curții, având în vedere că stabilirea unui cuantum fix, derizoriu, al despăgubirii încalcă obligația indemnizării echitabile a veteranilor de război, având în vedere că, odată cu recunoașterea calității de persoană beneficiară a Legii nr. 44/1994, veteranul de război sau succesorul acestuia (în speță, reclamantul) devine proprietarul unui „bun”, în sensul CEDO, iar în concret, acesta are dreptul de a beneficia de un teren sau de echivalentul real al acestui bun.

Or, pe de o parte, există o vădită disproporție între suma de 1.564 lei și o sumă care reprezintă contravaloarea terenului care urma a fi atribuit, iar, pe de altă parte, așa cum se arată în cuprinsul notei de fundamentare a Hotărârii Guvernului nr. 1.301/79.08.2004, la data adoptării actului normativ 32% dintre veterani primiseră terenuri în localitățile de domiciliu, ceea

ce face ca între aceste persoane și cei care nu au primit teren, așa cum este cazul reclamantului, să se creeze o discriminare, fiind evident că valorile terenurilor atribuite sunt cu mult mai mari decât suma de 1.564 lei stabilită de Guvern.

În concluzie, sintetizând argumentele prezentate, Curtea conchide în sensul că Hotărârea Guvernului nr. 1.217/2003, astfel cum a fost modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.301/2004, este parțial nelegală, respectiv în ceea ce privește prevederea art. 7 din Normele metodologice, întrucât este în contradicție cu art. 13 alin. 3 și 4 din Legea nr. 44/1994, în temeiul și în aplicarea căreia a fost adoptată, operând o veritabilă modificare a legii, în sensul înlocuirii criteriului unic de stabilire a cuantumului despăgubirii, și anume contravaloarea terenului la data atribuirii, cu o sumă fixă în cuantum de 1.564 lei.

În ceea ce privește cererea completatoare, prin care reclamantul a solicitat să se constate nelegalitatea operațiunilor prealabile emiterii actului administrativ atacat, inclusiv lipsa unora din acestea, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, întrucât, așa cum se poate observa din cuprinsul documentației anexate, au fost respectate formalitățile de adoptare a actului normativ atacat, fiind elaborată o notă de fundamentare și fiind obținute avizele prevăzute de lege, inclusiv avizul ministrului justiției și al Consiliului Legislativ.

Susținerea reclamantului în sensul că lipsesc fundamentarea necesară, studiile efectuate, necesitatea și stringența modificării, criteriile și motivațiile reale, implicațiile sociale, un calcul economic nu poate fi primită, întrucât acestea **sunt considerente ce țin de oportunitate și intră în marja de apreciere a emitentului actului care își asumă riscul adoptării unui act normativ insuficient fundamentat din perspectiva implicațiilor sociale și economice, instanța de contencios administrativ neputând cenzura aspectele de oportunitate pe care se fundamentează reglementarea.**

Referitor la argumentele reclamantului privind neîndeplinirea condițiilor de fond ale actului administrativ normativ, în sensul necorelării cu actele normative de nivel superior, cu reglementările comunitare și tratatele internaționale și neconcordanței cu principiile și dispozițiile actului normativ care este pus în aplicare, acestea sunt critici care vizează actul normativ însuși, fiind avute în vedere de instanță la analiza de legalitate a Hotărârii Guvernului nr. 1.217/2003, astfel cum a fost modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.301/2004, și atrăgând nelegalitatea acesteia, și nu a operațiunilor prealabile la care face referire reclamantul în cererea completatoare. Aceleași considerente sunt valabile și în ceea ce privește critica referitoare la încălcarea principiilor și dispozițiilor Convenției Europene și ale dreptului european (Tratatele UE), aceste aspecte ținând de conținutul actului normativ, și nu de avizele sau operațiunile prealabile adoptării acestuia.

În concluzie, constatând că actul administrativ cu caracter normativ atacat contravine art. 13 alin. 3 și 4 din Legea nr. 44/1994, în temeiul și în aplicarea căreia a fost adoptat, Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 8 și art. 18 din Legea nr. 554/2004, va admite în parte acțiunea, astfel cum a fost precizată, va anula în parte Hotărârea Guvernului nr. 1.217/2003, astfel cum a fost modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.301/2004, respectiv în ceea ce privește art. 7 din Normele metodologice, și va respinge în rest acțiunea ca neîntemeiată (în ceea ce privește constatarea nelegalității avizelor și operațiunilor prealabile).

Văzând și dispozițiile art. 453 din Codul de procedură civilă, raportat la soluția pronunțată, la cererea reclamantului, Curtea îl va obliga pe pârâțul Guvernul României la plata către reclamant a sumei de 50 lei, cheltuieli de judecată reprezentând taxa judiciară de timbru.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În numele legii,

HOTĂRĂȘTE:

Admite în parte acțiunea promovată de reclamantul Vasilescu Adrian, cu domiciliul ales în București, xxxxxxxxxx, în contradictoriu cu pârâtul Guvernul României, cu sediul în sectorul 1, București, Piața Victoriei nr. 1, astfel cum a fost precizată.

Anulează în parte Hotărârea Guvernului nr. 1.217/2003, astfel cum a fost modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.301/2004, respectiv în ceea ce privește art. 7 din Normele metodologice.

Respinge în rest acțiunea ca neîntemeiată.

Obligă pârâtul la plata către reclamant a sumei de 50 lei, cheltuieli de judecată reprezentând taxa judiciară de timbru.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Cererea de exercitare a căii de atac se depune la Curtea de Apel București.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 21 septembrie 2016.

PREȘEDINTE,
CORINA PODARU

Grefier,
Mihaela Bălă

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

